

FOTO: KATEŘINA HOVORKOVÁ

TIP

Wrocław pořádá každým rokem velkou operní podívanou. Letos nastudovala wrocławska opera Wagnerova Siegfrieda. Vzhledem k tomu, že budova opery je stále v rekonstrukci, poskytla prostory **Hala Ludowa**, unikátní budova z počátku minulého století, přesně z roku 1913. Navrhl ji architekt Max Berg, kterého Wroclawané nazývají „tak trochu bláznem“. Všechny jeho stavby jsou totiž z betonových panelů. Hala Ludowa je ale krásná modernistická stavba a vedení města usiluje o její zapsání na seznam UNESCO. Velmi příjemné je projít se romantickou promenádou pod dlouhou pergolou kolem jezírka přímo před halou. V létě se tu dá i koupat. U pergoly se také nachází proslulá wrocławska Japonská zahrada. První stromy tu byly vysazeny v roce 1913 a nechybějí v ní jezírka, můstky, mírné i divoké vodopády, vše podle přesných

pravidel japonských zahrad. Před sedmi lety postihla zahradu ničivá povodeň, ale zahradníci jí rychle vrátili původní podobu. Patří k největším japonským zahradám vůbec. A ještě jednu zajímavost můžete obdivovat u Haly Ludowe. Devadesátimetrový kovový monument s jednoduchým názvem Jehlice. Byla vztyčena v roce 1948. Říká se, že když byla Jehlice postavena, na vrcholu měla světla. Hned při první bouři se reflektory poškodily a hrozilo zřícení. Museli je snášet horolezci, cesta na vrchol a zpět trvala celých čtyřicet hodin. Ovšem v osmdesátých letech, když byl v někdejší socialistickém Polsku vyhlášen výjimečný stav, na vrcholu Jehlice zavěšila vlajka tehdy zakázané Solidarity. Ten, kdo ji pověsil, měl na cestu nahoru a dolů jedinou noc, zhruba sedm hodin. Sundávali ji už raději pomocí techniky.

→ stu. Když na jaře 1945 postoupila ruská fronta k městu, vyhlásil jej Hitler pevností – „Festung Breslau“. Němečtí obránci města odolávali sovětským vojskům osmdesát dní a vzdali se až v květnu. Wrocław připadla konečně Polsku, a všichni Němci byli odsunuti. Město bylo zničeno ze 70 procent. Do Wroclawi se přesunula velká část obyvatel polského města Lvov, které po válce pro změnu zabral Sovětský svaz.

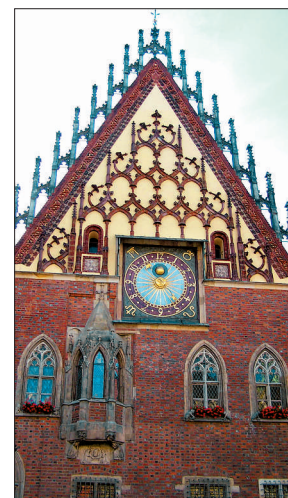
V dobách komunistického režimu se sice město obnovovalo, ale spíše než na rekonstrukce církevních a vzácných historických monumentů se kladl důraz na výstavbu nových budov a panelových domů na okraji města. Po pádu komunistů vypukla doba velkých rekonstrukcí, ovšem když už město začínalo mít historickou podobu, téměř vše zničila velká voda, která přišla s povodní v roce 2002. To, co dokázali Vratislavané udělat od té doby, je úctyhodné. Jádrem město ani nevypadá, že by se tu nějaké hrůzy minulosti přehnal. Na řadě míst ve městě se ale nadále rozsáhle buduje a opravuje.

Procházka městem

Wrocław má přes 600 tisíc obyvatel a je čtvrtým největším městem v Polsku. K nej-

zajímavějším místům patří hlavně centrum s dominantním Rynkem. Je srdcem města, dnem i nocí zde kypí život. Koná se tu řada kulturních akcí, zvláště pak v letních měsících. Je tu nespočet restaurací a barů a v blízkosti i mnoho klubů a diskoték.

Tady je nejlepší začít s prohlídkou města. Rynek je ze čtyř stran obklopen měšťanskými domy. V jeho středu se nachází rozsáhlá budova radnice, která je renesanční a gotickou památkou. Na vrcholu její šestašedesát metrů vysoké věže se zachovalo vyobrazení městského erbu, který vznikl v roce 1534. V radnici je možné si prohlédnout expozici Muzea měšťanského umění. Před radnicí stojí také pranyř. Jde o kopii středověké památky, která byla zničena v roce 1945.

Když se tak budete procházet po Rynku, jistě si všimnete i druhého malého náměstí. Jmenuje se Solné, protože právě tady se v minulosti prodávala sůl ze slavného polského dolu Wieliczka. Nyní si tu místo soli můžete koupit u stánků květiny. Ale trasa za poznáváním nejvýznamnějších památek Wroclawi vede na opačnou stranu Rynku. K domům, které se nazývají Jeniček a Mařenka a tvoří jakousi bránu ke kostelu svaté Alžběty. Tam můžete vystoupat i na jeho vysokou věž a rozhlédnout se po širokém okolí. Pak se vraťte k Jeničkovi a Mařence a dejte se dopra-